

[Grethe Fenger Møller]

række praktiske problemer, der vil være på de enkelte virksomheder.

Ligebehandlingsloven er for os at se et vigtigt skridt i retning af at skabe større ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Men efter vor opfattelse er en reel ligestilling illusorisk, såfremt der ikke også sker en total ophævelse af sambeskatningen. Hvad kan det nytte at indføre ligestilling på arbejdsmarkedet, hvis der fortsat hersker en enorm kønsdiskrimination i skattelovgivningen? Vi kender alle talrige eksempler på, hvilke konsekvenser sambeskatningen har haft både med hensyn til formueindtægter og med hensyn til fradrag; det har simpelt hen betydet, at folk ikke har haft råd til – eller ikke har følt, de har haft råd til – at gifte sig.

Så længe kvinden fortsat betragtes som en skattemæssig biperson, så længe der fortsat er skat på ægteskabet, så længe mener vi heller ikke at der kan være tale om en reel ligestilling mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet. Vi har derfor stillet et ændringsforslag til ligebehandlingsloven, der går ud på, at regeringen efter forudgående forberedelse i ligestillingsrådet inden udgangen af oktober 1978 skal fremsætte forslag i folketinget om total ophævelse af sambeskatningen.

Jeg må sige, at det har forundret mig meget, at regeringen ikke har kunnet se, at der er en væsentlig sammenhæng mellem ligestilling på arbejdsmarkedet og ligestilling i skattelovgivningen. Vi mener, at det er en opgave, der bør løses her og nu. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at vi ikke har fået løst dette problem. Vi mener også, at det må være en helt naturlig arbejdsopgave for ligestillingsrådet at forberede en sådan lovgivning.

Med disse bemærkninger kan jeg også sige, at vi støtter forslaget om ligestillingsrådets oprettelse. Vi mener, at de arbejdsopgaver, som ligestillingsrådet får med hensyn til gennemførelsen af ligebehandlingsloven, er særdeles vigtige, og at de alene sådan set kan berettige, at ligestillingsrådet bliver lovfæstet, således at ligestillingsrådet får rolige arbejdsforhold at fungere under.

Jeg skal til slut sige, at det konservative folkeparti vil stemme for de tre ligebehandlingslovforslag, samt at vi naturligvis håber på, at vort ændringsforslag til ligebehandlingsloven bliver vedtaget.

Melchior (CD):

De tre lovforslag, der foreligger til behandling – der jo har en vis sammenhæng eller i hvert fald har fået det under udvalgsbehandlingen – danner tilsammen et godt eksempel på sober, saglig lovgivning, og de er tillige et resultat af et fornuftigt, sagligt samarbejde mellem en lang række partier her i salen, som man ofte mere end rimeligt søger at spille ud mod hinanden. Jeg synes, arbejdsministeren kan være tilfreds med den buket, han her kan bære hjem på fredag, og skal derfor indskrænke mig til nogle ganske få bemærkninger.

Jeg synes, jeg skylder at sige vedrørende lovforslag nr. L 148, at jeg som en række andre ordførere ved første behandling tog meget stærkt forbehold, ja, nærmest afstand fra § 6, som handler om, at man ved annoncering efter personale ikke må angive, af hvilket køn den person, man søger, skal være. Jeg var meget skeptisk over for det, men erkender – selvfølgelig med glæde – at jeg under udvalgsarbejdet er blevet belært om, at jeg har taget fejl. Dels har vi set, at det i andre lande har kunnet fungere udmærket, og dels og især gjorde det indtryk på os, i hvert fald på mig, da det blev oplyst, at den offentlige sektor allerede i en lang række år har benyttet den praksis, som nu lovfæstes i § 6, og at dette faktisk har ført til en forbedring af stillingsannoncerne, fordi det i højere grad har været det arbejde, der skal udføres, der er blevet beskrevet, fremfor den person, der skal udføre arbejdet. Der er jo ikke noget bedre end at blive overbevist om, at man har taget fejl, og så gå ind for det, man nu er overbevist om er rigtigt, og det kan vi altså gøre med glæde.

Måtte jeg stadig med hensyn til lovforslag nr. L 148 udtale en betydelig sympati for intentionerne i det konservative ændringsforslag. Når vi ikke kan stemme for det, skyldes det, at vi ikke synes, det på nogen måde selv med den bedste vilje kan siges at høre ind under denne lovgivning. Det er et problem, der må drøftes i forbindelse med den skattereform, der ventes, og i den forbindelse vil det konservative folkeparti sikkert få lejlighed til at fremsætte det, hvor det passer.

En enkelt bemærkning om venstres betækningsbidrag til lovforslag nr. L 146. Også her vil jeg udtrykke forståelse for den